

Douwes natuurnieuws augustus 2026

Levensles(sen)

De volwassen groene specht hield alles goed in de gaten, maar moest ook het jong, dat al vliegvlug is, stap voor stap leren om ook het gevaar van boven te herkennen. Regelmatig ging het kopje van de oudervogel omhoog om de lucht af te spieden op roofvogels (foto links).

Het jong keek dan ook onregelmatig om hoog (foto rechts).

Intussen moest er natuurlijk ook gegeten worden en het jong werd dan ook van mieren of ander voedsel voorzien, maar wel met de opdracht *zoek zelf naar je eten!*

Het jong keek af hoe je het zelf moet gaan doen als pa en ma zeggen *bekijk het maar, ga je gang*

Droog?

De laatste tijd is het behoorlijk droog en ook het grondwaterpeil is behoorlijk gedaald.

Bovenstaand plaatje, geschoten tijdens de werkzaamheden bij het PWN Live Watersource project te Andijk, bewijst des te meer dat de machinist slecht zicht had.

Ook egels kunnen last hebben van de warmte en droogte. Overdag liep bij ons een egel door de tuin en dan vraag je je af *gaat het wel goed?* Hij of zij zat bij de voederbak, die leeg was, dus die maar bijgevuld en het water ververs.

Even op de weegschaal gezet: 637 gram - is goed, zwaarder mag ook, geen gehoest of gesnotter en ook geen teken op het beestje. In de Bens gezet en het begon te eten. Marlies van de Bonte Piet geraadpleegd en wij kwamen tot de slotsom "vrijlaten is geen probleem".

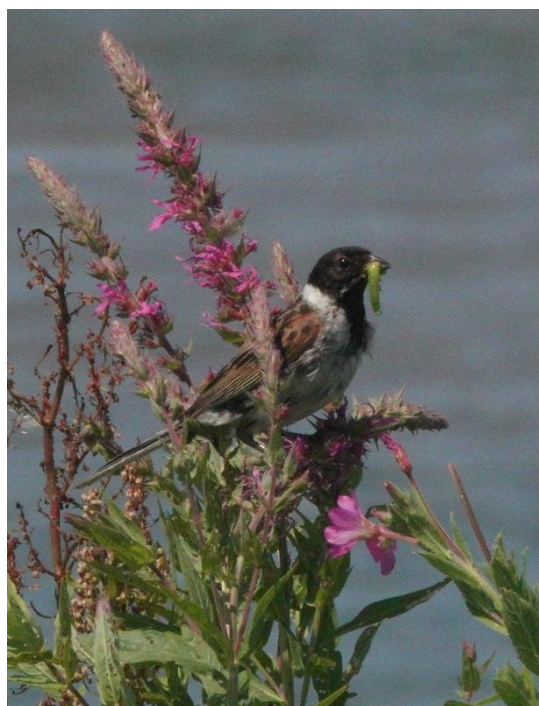
's Nachts zien wij ze dan door de tuin schutteren op zoek naar ander voedsel.

Giftig

Elk jaar gaan wij als vrijwilligers van Landschap Noord-Holland de Waterberging van Twisk in om aldaar de kruidige grasvelden van sint-jacobskruid te ontdoen, want als dit in het maaisel terecht komt is het zeer schadelijk voor het vee. Jacobskruid is een sluipmoordenaar, de giftige stof (pyrrolizidine-alkaloïden) breekt niet af en stapelt zich op in de lever, hetgeen op termijn tot de dood kan leiden. De aanhanger vulde zich al redelijk snel met kruiskruid:

Rietgors

Tijdens het werk vloog een rietgors met in de snavel een rups voor de jongen en ging in de top van planten zitten.

Zodra je niet keek, vloog deze naar het nest om de jongen te voeren: *want stel je voor als wie dan ook weet waar zich het nest bevindt!*

Mooie insecten

Op een insectenhotel zat deze **goudwesp** (Chrysididae, foto links) op de uitkijk. Het zijn koekoekswespen, vandaar dat ze hun ei in het nest van een ander insect leggen: lekker gemakkelijk.

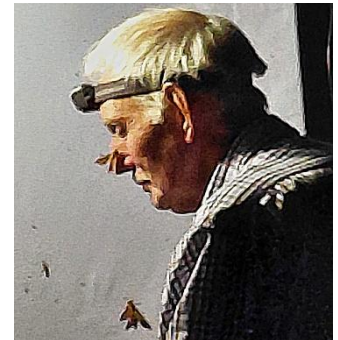
Landkaartje (foto midden), een mooie dagvlinder die zich 's morgens vroeg en later in de middag gemakkelijk laten zien. Per jaar kunnen ze drie generaties voortbrengen.

In het Egboetswater ontdekten wij deze **grote beer** (nachtvlinder, foto rechts) op het gras. Het zijn kruidachtige waardplanten waar de eizetting op plaatsvindt.

Groot avondrood

Tijdens het nachtvlinderen hadden wij op een gegeven ogenblik zelfs drie van deze prachtige vlinders. Een op de muur, een op het doek en een nam mij bij de neus (foto rechts, van Ad Roobeek).

De spanwijdte van deze vlinder ligt tussen de 4,5 en 6 centimeter. Het is altijd weer een verrassing wat er 's nachts verschijnt in het kunstlicht.

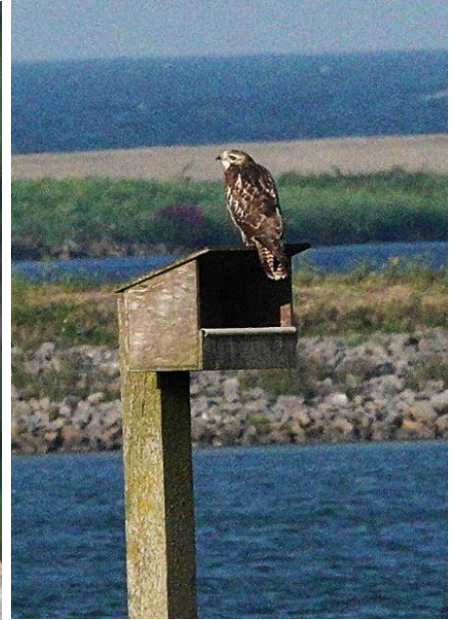
Sprinkhaan

Doordat het kruidenrijke gras werd beroerd kwam er een grote groene sabelsprinkhaan (*Tettigonia viridissima*) tevoorschijn. Deze had wat moeite zich te verplaatsen vanwege de dichte vegetatie.

Als u er eentje ziet is dat een positief teken van geluk, overvloed en het bewandelen van het juiste pad.

Uitkijk

De grote zilverreigers komen rustig aan weer terug naar hun vaste stek na het broedseizoen. Bij het Vooroever zie ik ze almaar meer toenemen.

Vanaf de dijk in ons mooie dorp vloog een sperwer die op een dak neerstreek. Daar loerde deze rover de omgeving af op zoek naar een prooi. Hopelijk bleven de steenuiltjes bespaard.

Op het terrein van het PWN staat een torenvalk-kast waar nu een buizerd het terrein goed kon overzien.

De jonge eksters voelden waarschijnlijk het dreigende gevaar en bleven bij elkaar zitten.

Majestueus

Als er een groep vogels met veel lawaai opvliegt, dan is er iets aan de hand. Plots verscheen er een vliegende deur - een **zeearend** - met een spanwijdte van 193 en 244 centimeter. De vrouwtjes kunnen wel 250 cm zijn.

Het grappige is dat vogels, als er een **visarend** aan komt vliegen, zich dan weinig van zo'n visarend aantrekken.

Vermoedelijk weten ze dat de vissen zich dan grotere zorgen moeten maken.

Prachtig was te zien hoe de zeearend zich met een mooie lichtval op het verkleed afwendde.

Douwe Greydanus

